

په راوړنيزې نړۍ مېنې تېکست . نه ژاد عزيز سورم

به يانې (روانگه) — له گه پار زه روه رگرتنېشم له به را بهر هه ند
له و ب چوونانې تېدا هاتن ، که هه ند کيان بې نې سياسه تې ووتيان
لې دهات ، به پاشخان کې پېش
کې و تننامه ي ژاړې 1970.

به ام له ه لومهرجې له باري به گوړه ي نه وسای نه و ککې و تننامه يه
ه نا بوو ينه دې ، سره تاي ناو لې به ردانې نه و گې مه وه ستاوه بوو ، که
زړې نه ما بوو ، تا به خې اده گا ، ده ورو به رېش بته نې ته وه !!
روانگه ، باوه کو له وه ختې خې شيدا دانوستان و حفت و هشتې زړې
له سر کرابې که پې موایه نه مه ش يه کې بوو له نېشانه دياره کاني ،
له وه ي پېش هه موو شتې ک کولتووري کوردي له ق ناغې مه سه له
سه لم ندر او و به گه نه ويست و ده ق گرتوودا ، به ره و ئاسې
پې دا چوونه وه و گفتوگې و ديار يک ردنې نوخته لاوازه کانه وه برد ، نا م
(ه خنه) چونکه نه گهر کايه يه کې ه خنه يې پې وه بېنرايه به هه موو
نه و مانايه مه عريفiane و هه نه ده فلسه فيانه ي له ه خنه ي جیددیدا
ده خو ندر نه وه (ه خنه وهك دا ه نان) بارود خې کي وای ده خو قاند وهك
زړ کې مه ه و قوتا بخانه کان به تاي به تې پاشي هه ردو و جهنگي جيهاني
له نه ورو وپا سهریان هه دا و خو قانديان ده رده کهوت ..
لې چونکه له دوايدا مړکي لاسايي کړ دنه وه ي لاسيکارانې پې دا وون
بووه وه

(مه به ستېشم گې قاري - شعر 69 يه که له بنه هتدا چاول کې کهرې
گې قاري

▪ الشعر - ي لوبناني بوو که به ک ششي - يوسف الخال - و
ژماره يهك

له شاعيره نو خوازه کاني عه ره به وه بې او ده کرايه وه).
روانگه له و په يوه ست بوونه دا نه گهرچې تا اده يهك گې مه که شې
شله قاندي

به ام نه گه يشته نه وه ي له وتار کې جياوازا به رده وام بې ،
ياخود وتار کې ه خنه يې به رپا بکا کايه مه عريفيه کان
بگر ته وه ، وهك نه وه ي عه ره به کان سهره اي لاسايي کړ دنه وه شيان
له گې قاري (شعر 69) دا و پاشانېش هاو ته ريب

له بـا وکراوه ئه ده بیه کانی ئه وسای خـیا نندا نواندیان..
هه رچی چـنـنـکه فهزای بـکـه و تننامهی ئازاری 1970 ، که یه که مین
دانپـدانانی هـسمیه له دهـه تی عـراق به کورد و کـشه کی،
له گه ئه و ئیرادانه ی باسیشمان کردن ، روانگه له چاو وهختی
خـی ترووسکاییه ک بوو ، ئه گهر کزیش بووبـ ، بهـام ترووسکایی
بوو ..

که چی (پـهـین)، له گه مهودا پاشفه بـه کانی شیه وه به زـر
مانایان وه رچه رخانـکی دیاره له هـوتی مـژوویمان ، جـی
داخه تا ئـستا ئه وه ی پـیان ده گووترـ ده سبـژـر شتـکی به قهـد
سه رده م و هـلومه رچی سه رده میان نه خوولقاند به قهـد روانگه
ده نگی دابـته وه ..

استه هـندـ هـوت پاش پـهـین له م لا و له ولا هاتنه گـگـ ،
بهـام به جیاوازی سه رده م و زه وینه ی له بار ئه وه نده ی
(روانگه) یان پـ نه کرا ، هـندـکیان هـر له گه سه رهـدانیان
ئامـژه ی پووکانه وه یان پـوه ده دیترا ، که هـر وایش ده رچوو.
ئـمـ رـشـنـیریمان به داخه وه له قاوخی خیتابی تاکلانییه وه
ده رنه چوو که له مه شدا زیاتر به بازای عـرز و تهـبه وه
په یوه سته له کاتـکـدا (روانگه) به ئامـرازی زـر
دواکه و توویشه وه له گه په یوه سـتیوونی به کولتووری تـریشه وه
توانی چه ند زه وییه کی به ردراو بـکـته وه ..

ئه مه ش استیی له سه رکردنه وه ی روانگه نییه به قهـد ئه وه ی
وه بیرهـنانه وه یه کی تاـه له سه رده مـکی تـکهـوپـکهـدا که
سه رهـای کولتووری خوـندنه وه ، به واتا کولتووری به رامبهـر
(خوـنهـر) به هـی پـرـسه ی په روه رده ی سه قهـت بـ یا هـر هـیه کی
دی که له مووقهـشان ون نییه له حاـوه لایـدایه .